

Bilag 9.

RIGSPOLITICHEFEN

Den 11. maj 1973.

Med henvisning til justitsministeriets skrivelse af 9. maj 1973 (j.nr.4.k.1972-3801-70) vedrørende ændringsforslag til våbenloven fremsendes hoslagt en erklæring af 10. maj 1973 fra teknisk afdeling, våbenidentifikationen.

Afdelingens leder synes at overse, at kriteriet „gængs ammunition — eller ikke“ har kunnet anvendes i et cirkulære til politiet om en vis praksis (*fortolkning* af loven), idet politiet har haft mulighed for at skaffe sig underretning om tilhørsforholdet imellem våben og ammunition og fabrikationen af den pågældende ammunition, men at forholdet stiller sig anderledes, når kriteriet udtrykkelig indføres i en lov eller bekendtgørelse, der skal efterleves af den enkelte borger, som ikke har de samme muligheder. Hertil kommer, at man ikke kan have sikkerhed for, at en fabrikation af ammunition, der gennem nogen tid har været opgivet, ikke bliver genoptaget.

Det må erkendes, at et alderskriterium heller ikke bliver ganske let at administrere, men det synes alligevel ikke at være behæftet med de samme usikkerhedsmomenter. Det er knyttet til selve den effekt, hvis erhvervelse der er tale om, og er i hvert fald ikke genstand for forandring. Når kriminalassistent Svindt påpeger særlige betænkeligheder vedrørende våben af salonkaliber, synes han at overse, at visse våben helt kan holdes uden for en undtagelsesbestemmelse, og at der ikke nødvendigvis skal fastsættes samme alderskriterium for de forskellige slags våben, man ønsker at gøre undtagelse for.

Jeg kan således anbefale det af justitsministeren fremsatte ændringsforslag, men må advare imod, at man gør lovligheden af at erhverve et våben afhængig af et ammunitionsspørgsmål.

P. r. v.

Schlüter.

Til justitsministeriet.